

۲۰۱۹/۰۸/۱۹

ولی احمد نوری

یکصدمین سالگرد استقلال افغانستان به مردمان امروز و فردا های افغانستان مبارک باد

یادداشت راقم: این نوشته دو سال سال پیش هم به تاریخ (۲۰۱۷/۰۸/۱۹) به مناسبت تجلیل از نود و هشتمین سال استقلال افغانستان عزیز در همین وبسایت ملی شما نشر شده بود. امروز که (۱۹ اگست ۲۰۱۹) است و دو سال تمام از آن می گذرد، یکصدمین سال استقلال وطن در داخل میهن و خارج آن از طرف دوستان و عاشقان افغانستان تجلیل می شود. من هم با وجود خون ریزی های کابل و دیگر مناطق وطن و وحشت و بربریت در شهر عزیز و تاریخی کابل و غزنه از آن روز افتخار آمیز افغانستان عزیز با همان نوشته تجلیل مجدد می کنم.

استقلال چیست؟ اساساً اصطلاح استقلال مفهومی در برابر اصطلاح استعمار و اسارت کشور و دولت بیگانه را می رساند، ولی نیروی پیدایش و رشد استقلال را نمی شود همواره با کینه ورزی زیر نام امپریالیزم و یا در مقابل فرد و گروه مخالف داخلی به کار بُرد، زیرا کینه توزی بیشتر ایجاد ضعف روانی می کند و عواطف بارور و مثبت ما را فلج و مسموم می سازد.

زنده و جاوید باد نام و خاطره این بزرگ مردان و آن سپاهیان فداکار و رزمندگان فداکار و جان نثار وطن استقلال که همان به خود آمدن باشد، احتیاج به قوای مثبت و سازنده دارد و تنها با دوری خود از دیگران و دشمنی ورزیدن با دیگران حاصل نمی شود. درست است که ملت افغانستان در گذشته تاریخی و هم در حال با دشمنان سر سخت داخلی و خارجی مواجه بوده که البته مبارزه با آنها یک تلاش مداوم و ریشه ای را ایجاب می کند و جهت مبارزه سالم قبل از هر چیز نیرومند ساختن مردم بخصوص نیروی جوان کشور برای تفکر است.

مردم فقط در اثر خود اندیشی و آگاهی است که به مفهوم آزادی، استقلال و رشد و ترقی اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و غیره پی برده در ساخت و ساز کشور از دل و جان سهم می گیرد.

اینک با این تعریف مختصر یکصدمین سالگرد استقلال افغانستان عزیز را به همه هموطنان نجیب، با شهامت و عاشق آزادی در سراسر کشور دوست داشتنی ما افغانستان زیبا، مبارک باد عرض می کنم و به روان آن راد مردان بزرگی از این سرزمین باستان که پوز همه متجاوزان و دشمنان وطن را به خاک مالیده و از کشور شیران دور انداخته اند با افتخار رسم تعظیم دارم.

جاویدان باد یاد اعلیحضرت امان الله خان که برای حصول استقلال افغانستان قدم عملی گذاشتند و آرزو و درخواست رسمی و جدی پدر تاجدار شان جنت مکان امیر حبیب الله خان سراج الملت و الدین را در مورد شناختن استقلال افغانستان که توسط مکتوب مورخه ۱۹۱۹م از پادشاه انگلستان نموده بودند در ساحة عمل پیاده کردند.^(۱) و جاویدان باد نام نامی سپهسالار غازی سپه سالار محمد نادر خان و عساکر شیر صفت و سپاه جان نثارش که در جبهات داغ جنگ و آتش و خون در " وانه و تل" در کوهساران "خیبر" با ابر قدرت زمان که گویند آفتاب در سرزمینش غروب نمی کرد، برای حصول آزادی مردم افغانستان و استقلال کشور بزرگ ما جنگیدند و زن و مرد، طفل و جوان و سنگ و چوب آن وطن به یاد آن روز، روز شکست سپاه برتانیه کبیر و حصول آزادی و استقلال شان فخر می کنند و به خود و به آن راد مردان مبارز جنگ استقلال می بالند و این رویداد بزرگ تأریخی را به احفاد خود انتقال میدهند تا نسل های آینده از آن اندرز گرفته و انتباه گیرند تا از کشور نازنین و از آن میهن عنبرین بخون و جان خود دفاع کنند، و به عقابانی که بیرق افغانستان آزاد را بر کوه پایه های خیبر به اهتزاز در آوردند بیاندیشند.

این فرزند افغانستان با وجودی که دهه هاست از آغوش آن مادر وطنی که در دامانش به دنیا آمده ام، جسماً دورم، ولی سوگند به وطن که عشق آن کهساران، آن دریا ها و آن آسمان نیلگونش لحظه ای از خاطرم دور نشده و این عشق در تار و پود وجودم گره خورده است. با وجودی که بدبختانه دیگر آن کوهساران زیبا، آن رودخانه های نقره فام و خروشان و آن آسمان صاف و نیلی اش با ابر پاره های زیباتر از زیبایش از نظرم دورند ولی در دل و دماغ و در قلب بیمارم جا دارند. به جز از پناه بردن به دامن شعر های آسمانی استاد بزرگ خلیل الله خلیلی رحمت الله علیه دیگر چاره ای ندارم:

از سینه هر سنگ تو خون می دمد امروز از خاک تو مستی و جنون می دمد امروز
آن لاله چی دیده که نگون می دمد امروز وان سبزه چرا زرد و زیون می دمد امروز

سرخ است به خون پا و سر و سرو و سمن وای

ای وای وطن، وای

۱- متن این نامه رسمی امیر حبیب الله سراج را که حاوی درخواست جدی استرداد استقلال افغانستان از برتانیه می باشد و توسط سردار عنایت الله خان نائب السلطنه (برادر شان) در ماه فروری ۱۹۱۹ به دربار لندن ارسال شده بود می توانید در کتاب جناب زنده یاد سید قاسم رشتیا زیر نام (خاطرات سیاسی سید قاسم رشتیا) ملاحظه کنید. و در یکی از نوشته های این کمترین نیز در همین وبسایت آریانا افغانستان آنلاین چاپ شده است که می توان جست و جویش نمود.

و در پایان یکی از سروده های جاویدان سالار شعر و ادب دری مرحوم استاد خلیل الله خلیلی افغان را که در ۱۷ آگست سال ۱۹۳۵ میلادی به نام "مثنوی جشن استقلال" سروده است به هموطنان عزیزم منحیث تحفه جشن استقلال افغانستان اهداء میکنم:

الا ای مونس قلب پریشان	مسیح خاطر امیدواران
نسیم دلفروز صبحگاهی	قدم را رنجه کن در ارگ شاهی
بگو با دیده بینای ملت	برای خسرو و دانای ملت
بگو با مرجع آمال این قوم	فروغ کوکب اقبال این قوم
تو شام ملک را زبینه مهری	تو بر خاک وطن رخشان سپهری
وطن را گرچه سالار شهیدان	امام قوم نادر شاه افغان
ز چنگ اجنبی آزاد فرمود	خلاص از دست استبداد فرمود
اگر افغان قرین افتخار است	ز مردان دلیر نامدار است
بؤد تاریخ این کشور درخشان	ز شاه نامور محمود افغان
از آن این ملک دارد افتخاری	که دارد همچو اکبر نامداری
تعالی الله که باز امروز این خاک	شده از جشن آزادی فرحناک
شهید راه استقلال امروز	چو مرغان می گشاید بال امروز
بر آ ای ابر نیسان گریه سر کن	مزار کشتگان از اشک تر کن
بگو تبریک استقلال ملت	به آن سرچشمه آمال ملت
خداوندا به حق شاه یثرب	به حق کشتگان راه یثرب

وطن را غیرت دنیا بگردان

بهار گلشن ایشیا بگردان

** * **

زنده باد افغانستان

پاینده باد استقلال افغانستان

سربلند باد ملت افغانستان